

NAŠA SLOGA

POUČNI, GOSPODARSKI I POLITIČNI LIST.

„Slogom rastu male stvari, a nesloga zveć pokvaru“ Nat. Posl.

Predplatila s poštarinom stoji 2 f., a seljake samo 1 f. za cijeli godišnji Razmerni 1 f., a seljake 50 gr. za pol godine. Izravno način poštarnica. Straki pojedini broj stoji 6 gr. Novci se šalju kroz poštarsku *Nasnačnicu*. Ime, prezime i najšljuzi Poštu valja jasno označiti. Gdje ima više predbrijatelja, mogu dogovorno se pretplatiti kroz jednu Nasnačnicu, a i List dobiti pod jednim jedinim otklonom. Komu List nedodjlo na vremje, neka to javi odpravnici u otvorenom pismu, za koje se neplaća nikakva poštarna, napisav izraz *Reklamacija*. Tko List prima i drži, ako je postan, ga i plaća.

Izlazi svaki 1. i 16. dan mjeseca.

UREDNIČTVO I ODPRAVNIČTVO

natazo sō

Via S. Francesco N. 4, I. piano.

Pisma se šalju platjene poštarine. Viesti, dopisi i drugi spisi stampaju se ili u cijelosti ili u izravni, usimno pravni vrijednosti i smjeru oroga Lista. Nepodpisani se dopisi ne potpredstavljaju. Osobna napadanja i čisto sukromne stvari nenašao mjesto u ovom Listu. Priroba se pisma tiskaju po 5 novč. svaki redak. Oglas i od 8 redaka stoji 80 arč. a stvari redak suviše 5 novčadića; u li slučaju oprečnosti, po što se pogodi oglašnik i odpravnici. Dopisi se ne traže. Urednici i odpravnici, osim izvanrednih razloga, nedopisuju s nikim drugome, nego putem stope *Listarnice*.

Poziv na predplatu.

Početkom dojdućega Julija nastaje drugo poluljetje, zato pozivamo i opet naš narod, neka se predbroji na ovaj pučki list; predbrojnik, koji nisu platili za cielu godinu, molimo, neka šlo prije učine svoju dužnost, da možemo bez skrbi i straha uređivati list.

U Trstu 16. Junija 1877.

Uredničtvo.

Pogled po svetu.

U Trstu 15. lipnja 1877.

Naša i ugarska kraljevinska deputacija, što pretresuju ministarske predloge, tičuće se nagodbe med ovom i onom polovinom carstva, kao da su dovršile svoj posao. Konac je taj, da ćemo mi na ovoj strani bili naprćeni više, nego prvi put, akoprem ima u Beću zastupnikab, koji vele, da neće pristati na nikakvo veće breme. Magjari sad na vrat na nos sile, da se ta stvar što brže dokonča, dočim bi u Beću nekoj najvolilli, da se odloži tamo do jeseni. Možebit u nadi, da će se dolve svjetske stvari razjasniti, pak da će se moći uspiješnije oprijeti ugarskim tjeratbama. Hrvatski zastupnik je u ugarskoj deputaciji izšao gledē temelja posebnim predlogom, ali toj akoprem koristniji za Ugarsku nije bio prihvacen. Toga temelja da se misli držati i Hrvatska naprama Ugarskoj, kad se bude opet s njom nagadjala gledē medjusobnih novčanib odnošajab. Još da će naš parlament dokončati porezni zakon i pretresi nekak zakon o željeznicab, pak da će se tamo koncem lipnja odgoditi na dva mjeseca.

Sutra se ima otvoriti narodna franceska skupština, pak će se čisto videti, da li se predsjednik Mak Mahon prenaglio ili nije, kad je ono počeo raditi Republići o glavi, razdjeljiv onomadne izkušeno republikansko ministarstvo. Mi držimo, da Franceskoj još najbolje priliči umjerenja Republika, odkad ma dve kraljevske obitelji, koje bi htjele, ja tamo vladaju. Nego po sudu nekojih ljudi, povraćenje kraljevskog ili cesarskog stolovanja u Franceskoj, znamenovalo bi obože bolji i stroži red u Europi; zato vi koji su zadovoljni sadašnjim evropskim redom, vladari i narodi, opiru se iz petnih

žilah svakoj tamo promjeni. Tu stoje na prvom mjestu Talijani i Niemeji i njihovi vladari

Uprav 5. tek. m. je car Aleksandar sa mnogobrojnom pratinjom iz Petrograda stigao u Ploješće u Rumunjskoj. U pratinji mu se nalazi osim sina mu prestolonasljednika i knez Gorčakov sa gjeneralom Ignatijevim. I vojska mu i rumunjska zemlja sa svojim knezom Karloom dočekala ga što sjajnije. Prije nego će iz Petrograda, bio je pozvac k sebi na dogovor ruske poklisanje iz Londona, Beča i Berlina. Sudeći po pisaniju engleskih novinah, od onoga sporazumka između Ruske i Engleske, što smo ga zadnji put spomenuli, kao da nije bilo ništa, već ako novine navelaš krivo nepišu, da sakriju tajnu. Što i kako se kod nas u Austriji misli o izločnom pitanju, ako smo si dosad i laskali da nešto znamo i dokučujemo, sad moramo iskreno reći, da neznaimo i nedokučujemo ništa, zato nećemo već o tom ni da govorimo.

Srbski knez Milan je jočer sa kitom svojih ministara i generalata iz Biograda krenuo u Ploješte u pohode caru Aleksandru. Neki u tom dogadjaju vide opet rat među Srbijom i Turskom. Čuje se, da Rumunjska neće iti u ovom ratu Ruskoj dalje na ruku, ako joj ova neobeća i nezajamči rolu Piemonta na Balkanskom poluotoku. To bi Srbiju u srdeć ranilo, ali kriviti kao da nebi mogla nikoga nego samu sebe; jer ako je sibiljaljeli tamо ona igrati rolu Piemonta, bilo joj se iugledati prije u Piemont i Prusku. Cavour i Bismarck nebi bili nikad pod tim imeni ujedinili Italije i Njemačke, pa kao da neće ni Srbija Jugoslavije. To je duboki smisao jednoga veoma objektivnog članka, što smo ga čitali u jučeranjem zagrebačkom „Obzoru“. Ali neka se neboje ni Srbni Bugari, ni Bošnjaci ni Hercegovci, jer ako se Srbija dosad i nije tomu dosjetila, ipak nije Bog Rumunjske stvorio, da vodi kolo na Balkanskom poluotoku. Prvih danah srpska sastati će se srbska narodna skupština. U Grčkoj se promenilo ministarstvo, ali Grčka se još nemije.

Hrvati u Rimu.

Kako nasi čitatelji znaju, sveti otac papa Pio IX. je dne 3. tekućeg mjeseca lipnja svetkovao petdesetu godišnjicu svojega biskupskoga dostanjstva, jer prije nego biskup rimski i tim vrhovni pastir svete Crkve bio je biskup spoletski. Da mu čestitaju na tom doživljaju dolazili su mu u pohode zadnjih danah prošlog i prvih tekućeg mjeseca nebrojeni hodočastnici (rumari) sa svih

stranal svjeta, počamši od najviših pa do najnižih stališah. Tu su se sastajali kao braća seljaci i knezovi, svjetovnjaci i svećenici; a cari i kraljevi pismone im izjavljali svoju ljubav i sinovlju oduševost. Ni katolici Hrvati nehtioče, da tom prigodom ostanu za drugimi narodi, nego mu se dne 30. prošloga maja u 11 sati i po pokloniše u mnogobrojnoj kiti najodabranijih licib iz Hrvatske. U toj se kiti nalazio, osim mnogih svjetvih dostojanstvenicah, i ljubinac naroda biskup Strossmayer, a predvodio ju, kao prvi po časti, zagrebački nadbiskup, Josip Mihalović. Njoj se pridružio i braća Dalmatinci, te je tim Hrvatska bila pred papom zastupana kao cijelokupna kraljevina, u koliko naime u toj starodavnoj kraljevinji, osim Hrvatah pravoslavnih, ima u Hrvatsu katolika. Papa, praćen od četrnaest kardinala, primi Hrvato u dvorani, određenoj za najveće svećanosti, što sjajnije i veličanstvenije, kao zastupnike i ma kojeg mu dragog drugog naroda tako, da se vidilo da jih je htio baš odlikovati. Latinski Adresu iliti poslanicu, što ju i mi nizje štampamo u hrvatskom prevodu, čitao mu je sveučilišni profesor Dr. Vejnović. Čitanje Adresu de je i papu i kardinale baš dirnulo, a iz muogog oka i suzu izmamilo. Papi je da je bilo osobito milo, što se Hrvati još i danas zahvalno spominju velikog za njih dogadjaju, kad je naime prije 800 godinah papa Grgur VII. proslavio Hrvatsku, okrunivši joj za kralja knoga Zvonimira, Odgovoriv na Adsesu, papa je povhalio Hrvate radi njihova vojnog junarstva te rekao, kako što su nai oružju, da su junaci i u vjeri. Preporučio im je, neka budu složni i postojani, pa da će biti i srotni. Kao nije-govi predsažnici, da je i on učinio koliko je mogao za Hrvate katoličke, kad je naime prije viša godinah zagrebačke biskupe podigao na čast i dostojanstvo hrvatskih metropolita iliši nadbiskupah. A i sada da nemože sredu ovoljeti, a da im neizkaže svoju osobitu ljubav i naklonost, za to da će sadašnjega zagrebačkoga nadbiskupa uvrstiti u broj svojih kardinala, to jest, najvećih crkvenih dostojanstvenikah. Onda sanzove svećanim obredom nad Hrvato i njihovu domovinu blagoslov svemogućega i milostivoga Boga, Otca i Sina i Duba svetoga, moleć, da iz emuljske prisipju sretno u vječno domovinu. Za im, u prijateljskom razgovoru popitao se za bana Izražaniju i spomenuv slavnoga pokojnika bana elnica, odo u svoje sobe.

A sad eve Adreſe:

Sveti otče !
Množini katolikah, koji sa svih stranah sveta
olaze u vječiti grad, da se prigodom ove svetko-
ine petdesetgodišnjega biskupovanja Tvoga raduju
da ti svoju sinovlju odanost očitaju, pridružujemo
i mi Hrvati katolici.

Niesi to dragocjeni darovi, koje Ti na spomen nosimo; ali je to živa vjera, koju i svojih predak obaštinismo; ior iskrena harnos, prama apostolskoj stolici, na koju je znatan deč naše narodne prošlosti povezao; jest duboko štovanje naprama povrjetnoj osobi Tvojoj, koja je ladju sv. Petra na uzburkanom moru našegme vjeke neustrasivo ravnala, dajući svojom postojanošću kršćanskom svetu sjajan primjer za obranbu istine i pravde.

Zahvalno se sjeća hrvatski narod one poruke, koju Tvoj predčastnik Ivan VIII. pismom od 7. lip-

nja 879. godine posla njegovu knezu Branimiru ovimi rječni: „Služedi na Spasovo svečanu miso na žrtveniku sv. Petra apostola blagoslovimo, podignuvi ruke, tebe i sav puk tvoj i zemlju tvoju, da spašen tleom i dušom ovđe i u vječnosti, uz moguće sretno i sjegurno vladati zemaljskom kneževinom svojom, te da se posloje smrti s Bogom u nebeskom kraju sretno raduješ i vlađaš vjekovito.“ Skoro će biti tisuća godina, od kako je taj slavni svetosti Tvoje predstnik blagoslovio vladaca, narod i zemlju hrvatsku; od one su dobe silni dogadaji potresli našom na medji zapada i istoka stoećom domovinom; a ona blagoslovljena rukom Isusa namjestnika, uz vjeru i svezu sa svetom stolicom sačuva svoje biće, napadano ali ne slomljeno.

Kroz tolika stopeća brinuše se predstavnici svetosti Tvoje, da „se oti naši — kano što pomenu papa piše — napoje na medonosnom potoku svete propoviesti iz najčišćega vrele svete apostolske stolice“ da im se otvore obilati izvori kršćanske prosvjeti, i da se odkloni od njih zaprijeke vjibovomu duhovnom razvoju. Veliki papa Grgur VII. uze Hrvatsku s kraljem njezinim u sunarodan državni savez kršćanski i šticešo joj taj odličan položaj svojom vlasti. U stopećnoj borbi proti neprijatelja kršćanstva nadješe oti naši u Rimu našljen i poticaj; a Tvoji predstavnici dijelili su s njima radost i žalost. Od stotine primjeraka budi nam dozvoljeno navesti ono veselo klanjanje, koje Klement VIII. osjeti sa slavne pobjede našega oružja kod Siska dne 22. lipnja 1593. godine, štono odvratiti propast od naše iznemogle domovine: „Kada nam je prerađostna vjest donesena — uz ostalo piše papa dne 10. srpnja hrvatskemu bazu Tomi Bakači — uzradovasmo se u Gospodu i zavapismo rječmi one glasovite Mojsijevje pjesme: Zapjevajmo Gospodu; jer je slavno uzvaličen, a onda pripisujući svu pobjedu prije svega onomu, koji jedino tvori čudovata, zahvalisemo se po dužnosti njegove božanskog dobroti na samu, čim prije pak zahvalit ćemo se svečano i javno.“

A ne samo stajali su na polja bojnom uz naše junaka predstavnici svetosti Tvoje, nego su i sroditinu našu, koja bi prisiljena ostariti svoj zavičaj, primili pod otčinsko okrilje svoje; za odgoj pak mladnjega paraštaja, o kojem se dom niko u okolnostih onih mogao dovoljno brinuti, otvarali su prorsvetne zavode. Što je indi Hrvatska ostala čista kršćanska zemlja i što joj nije nikada presabuno vratak kršćanske prosvjeti, imade nemalo zahvaliti onoj sa svetom apostolskom stolicom neprekinutoj svezi.

Ni svetost Troja nehtjede zaostati za svojimi predstavnici u blagajaknosti napravila domovini našu, dočim si blagoizvolio pravednu težnju njezinu, da si u kolu naroda njezinog osobnosti dolikujuci položaj izbodi, podupri tiem, što si joj u posebnoj metropoliji pediclio crkvu samozapravu.

Spominjajući u kratko ove iz prošlosti jasne dokaze one otčinske ljubavi, kojom Petrovi nastoj-

nici nisu nikada prestajali vjernoga jima hrvatskoga naroda grlići, dajemo izraz čuvstvu harnosti ovom takoejer svečanom prigodom, kada k Tvojemu, sveti otče, pristupamo prieštolju, da se s ciljem katoličkim svetom, koj u toj nestalnosti našega vremena nazire u dugovječnom životu Tvojem osobito misao božje providnosti, sa Tvega petedesetogodišnjega slavnog biskupovanja radujemo. Dočim Ti, sveti otče, sinovlju odanost i nepokolebitu hrvatskoga naroda vjernost prama svetoj stolici i uživšenom osobi Tvojoj prikazujemo, molimo Te u svoj smjernosti, da poput slavnih predstavnika Svojih blagosloviš hrvatsku zemlju i narod njezinu.

U Zagrebu dne 13. svibnja 1877.

Dopisi.

U Pragu 9. lipnja.

Čim je našo društvo „Hrvat“ u život stupilo, javio sam to „Našoj Slogi“, te ujedno obećao, da će joj se oglasiti u buduće. Držim se obećanja.

Naš „Hrvat“ stupa doduše polagano nu svjetlno i trijezno k svome cilju; a taj jest, međusobno poznavanje, izmjenjivo podučavanje i širenje boljih naših medju Česi i Hrvatih. Kažem boljih, jer ovđe ili nas neznaju, ili znaju pod tadijim nam imenom.

Članovab broji „Hrvat“ 25, među kojimi je nekolicina Bugarah, koji su u svemu s nama slažu. Jedna od glavnijih točkah naših statutih su predavanja, koja se imaju držati na svakom sastanku.

Sastanci se drže radovito svakih 15. dana u jednoj gostionici, jer privatnog stana nemozemo platiti. U prvom sastanku t. j. 6. svibnja predavao je Bugarin Kristov „Zenithbenih običajih u Bugarskoj.“ Kristov nam načrtao glavne momente zenithbenih običajih u njegovoj domovini izakuniv osobito kako se kod njih malo pita za ljubav, za volju mladića i djevojke. Roditelji odaberu djevojci mladoga i obratno, te nekipatu ni jednog ni drugog, hoće li neće li, već uzmi što ti se daje. Dakako da imade i iznimak, nu te su radeke. U ostalom imaju ti običaj mnogo sličnosti običajom hrvatskim.

U drugom sastanku 26. svibnja predavao je J. Milčetić „o Safariku i njegovih Hrvatih.“ Naš drug potvrdio nam je dokazi i onako žalibozu poznatu istinu, da nas tadij pisci osobito filozofi za sve ino drže, jedino ne za ono što nam je Bog i poviest dosudila — za Hrvato. Među takove filologe spada i Safarik. On nas dieli i cieplja, pribraja i odbija, kako bi laglje od nas nošto novoga stvorio — budimo iskriveni te neizkrivljujemo mislih i našorah Safarikovih — on nas jo htio učiniti onim, što mi jedino u Kneževini rado gledamo.

Dne 9. lipnja predavao je M. Mandić „o prirodinah Istre i kvarnerskih Otoka.“ On nam je prediočio glavne proizvode iz carstva: rudstva

(mineralogije), bilinstva (botanike) i živinstva (zoologije).

Nadalje napomenuo je čim se najvećma bavi naš Istranin, kako obraduje svoju zemlju, gdje griesi proti pravilom razumnog gospodarstva i kako bi si mogao pomoći. Rezultat svega toga bio je, da nam u Istri mnogo i mnogo poduke i nauke treba.

Na koncu nemogu da ne navedem, kako se naša braća primorski zidari i kljesari, koji su ovdje kod gradnje jednog mosta namešteni, upravo kano uzor Hrvati vladaju. Ti kršni primorci dolaze svaki put na našu sastanke, te doprinose pjesmom i rječju osobito vatrenim hrvatskim ponašanjem mnogo ugodnoj i veseloj zabavi.

Sretne li tebe Istro! kad budu svi tvoji sinovi takovi.

M—č.

Slavenski rat za oslobođenje.

Sa ratišta neimamo ovaj put javiti baš ništa novoga. Ruska vojska nije još ni sad premostila Dunav. Mislimo se, da će početi prelaz, odmah po dolasku cara u tabor ali se to evo ni danas nije obistinilo, akoprem jo car već od 5. t. m. među svojom vojskom. Tomu nije uzrok drugo, nego što je na Dunavu još jednako visoka voda, pa Rusi čekaju da opade. A kad jednom to bude, onda će se rat razviti u svoj svoj sili, pa komu pomognu Bog i sreća junaka. Odkad jo došao car u tabor, govoriti se o nokakvoj promjoni u planu ratovanja, pa o novi razmještanju ruske vojske on kraj Dunava, ali to se čini i govoriti samo za to, da se zasljepe i obmane zapovjednicu turske vojske u kraj Dunava. Da ćemo u dojdjećem broju imati što reći i kazati našim čitateljima o vojnih dogadjajih, o tom smo sasvim osvjeđeni. Iz Azije se takodjer nečuo ništa nova, nogo da Turci nisu nigdje u stanju, dovečati Rusi u puklu polju, pa to je i uzrok, što se Rusi nemogu uigdje proslaviti, već što straže Turke u obkoljenu tvrdjavah. To je velika danguba, a nikako junačtvu. Nego i tamo mora Turkom doći skoro do gusta. Muktar Paša su će na zamjeniti Derviš Paša. I Crnogore su se dali na posao. Dne 5. potučkoš hametom Turk tako, da jih je ostalo tri hiljadne na bojnom polju, a njim u rukama prieko dve hiljade pušaka i oficirskih sabaljnih. Nego u nekoj drugoj bitci da su se morali i oni radi pretežnje sile natrag povući uz priličan gubitak, ako to nije izmisljotina turskih prijatelja, što će najbrzo i biti, jer Turci nisu tvrdjave Nikšić ni sad živelem obskrblji, akoprem stoje baš u tom sav njihov napor. Bosanski ustaše su si i u ovo potrajet danah u nekom sražaju s Turci ljepe osvjetlili lice. Kako se vidi, nečo sami ništa učinili, ali će opot Turkom proprijeći, da neposluju i jos koju hiljadu vojnika na Dunav.

(2)

PODLISTAK.

POP MARKO

pučki svjetovatelj.

Istarska pripoviest. Napisao Nadan Zorin.

(Dalje — vidi broj 0.)

Braćo Istrani, nadaljuje pop Marko, čovjek ne živi samo o kruhu nego o svakoj rječi božjoj — nije dužan čovjek hraniti samec nego i dušu. Hrana je tielu kruh, a duši znanje! Da, znanje hoće vam dnuši ojačati i naoružati, znanje hoće vam reći da smo svi jednaci, svi djeca istoga Oca, koji je na nebesih, te s toga da nitko nesmisli gazi svoga bližnjeg. Svi smo za sreću i slobodu stvorenji, pa da je proklet od Boga i od ljudi, tko k toj sreći i slobodi svomu bratu brani! Braćo, u vas znanja nećima, zato nećima ni slobodu. Najsvetiju vam prava tudinac gazi i izsmičava. Iz crkava, koje su vaši oci sazidali, u kojih se negda slovjenjski služba Božja obavljala, gone sada vas ljeopi i slavni jezik; u školah vašimi župi sazidanih i uzdržanih uče se vaša djeca skroz u tadijem nerazumljivom

jeziku. Braćo, probudit će jednoč iz toga sramnotog dromeča, zabitijavaju ono što vas ide, borite se ustrajno i hrabro za vaša sveta prava. Dajte sobe i djecu vašu na knjigu. Knjigom si bistrite um, plamenito srce. Knjiga će vam oči otvoriti. Knjigom ćete, ako Bog da, i pobediti!

Pop Marko umruke.

„Živio, naš dječi Pop Marko!“ zaori od svih stranah, a ushićeni njegovim govorom uzdigaju svu u vis svoje čaše to mu napiju zdraviju. Luka me sad predstavi Popu Marku. Izumijenih s njim dve tri li rječi, pal opet svu kucnusnu čašam u groznovni: „Živio Pop Marko! Živili istarski Hrvati!“

Ja napokon pozolih Popu Marku uspije i sreću njegovu trudu i nastojanju oko budjenja hrvatskog naroda u Istri.

— Vavick Boga prosim, odvrati mi uljedno Pop Marko, da mo ne uzmu sa ovoga sveta, dok nevidim slobodno svoje Istrane. Puno jo doista djela, a poslenikah malo; zato se molim Bogu, da pošalje poslenikah na ovo sveto djelo. Bog će me uslušiti, jer se evo počeli dobrahno buditi...

Izrekav ovo, izpi čašu i pozdraviv se srdačno sa pukom, s Lukom i sa mnom otide kući. Hrpa slušatac isprati ga za nekoliko koračajih uz: „Živio, naš Pop Marko — sretno putovao!“ Vraćajući se zaori iz preko trideset pojastih grlah:

„Jo, nam Istra nij propala,
Da mi živimo...“

Neki nadolli Prokomorac, htevi so našalit i prodje mimo nas i zlobno se podrugnu: „Naši Slogari!“ Jeden braća, okrenut su prama njemu gnjevno mu zagrimi: „Naši će to Slogari još patiti naučiti, ako brže bolje nepoboreš peto.“ Kučavni Prokomorac no reče na to ni biće ni crne, nego tih i krotak uminu izpred naših očiju. — Sunce so bilo nagnulo na zapad. Ja i Luka odlučiamo ići kući. Pozdravimo dakle prijateљe i znance i otidimo.

Na putu poču Luka ovako govoriti: „Već ti kazah Mirko, da je rečeni Pop Marko Šimin Župnik. Šim i on jesu veliki prijatelji. Žao mi je, da Pop Marko ne župnikuje bliže: išao bih i ja višeputi do njega. Kako ti je već znano, nns trojica bijasno sušćenici, to jest, zajedno smo u školu hodili. Bit će tomo ljetu današ, da sam bio u njega i liepih sprovo urah s njim. On jo srce i duša svojih župljanah. Svi će mu dobro, svu ga ljube. Nema skoro dušo u njegovoj župi, koja nobi znala čitati i pisati. Ala se začudih jedan blagdan čim stupih u božju crkvu! Svi skoro imali u rukama molitvenik: „Oče budi volja tvoja!“ Iz stotin grlah orilo se crkvom uz pratnju skladnih orguljih: „Padamo pred Tobom na koljenja.“ Mnajah e sam u predvorju rajskom! Dodje ovaudolje i svo umukne. Pop Marko stupa na propovjeduonicu i uze krepkim glasom propovjeđati rjeđ Božju. Čisto hrvatski počeo slobiti helenost i govoriti o ujenih pogubnih posljedicah. Priznati

Nešto o košnji.

Za koje vrieme evo dolazi (nastaje) košnja sienja, djeteline itd., gdje će marljiv gospodar iz petoi žilah nastojati, da ju čim prije izvrši (obavi) i to stopram onda, dok je trava u cvjetanju, jer je tada bilje najsočnije i najbuđnije.

Scenijem da će ugoditi, milom bratu poljodjelcu, ako mu ovaj kratki naputak priobćim. Evo ga: Naši žalibice poljodjelci, obično počnu onda kosi, kad je sjeme od trave dozrielo, te kažu, da sa košnjom dotele treba čekati, budući se tako livade sa travom zasiju.

Nu to se ne postigava, a opet se čini velika šteta.

Prvo, trava se ne zasijava u ovo vrieme (doba), jer sjeme ne može niti kljubati (dakle nit rasti) među gustim sklopom s razloga, što zrak i sunčani traci ne mogu dovoljno u zemlju prodirati.

Druge, čini sam sebi poljodjelac veliku štetu, jerbo onda sieno nije tako tečno, niti hranivo; pošto dozrijevač trava troši hranivne sastojine, pa zato je takovo sieno slami slično.

Da se na livadi nova trava zasije, treba ju u jeseni posijati (i to mjeseca kolovoza i rujna), jer se u jesenskoj vlagi mnogo bolje sjeme razvije i bilje mnogo ljepe i savršenoje bivaju, zatim ona (trava) u jeseni posijana mnogo više i boljeg sjeme daje.

Zato ti iz dna srca preporučam, mili moj, u jesen sijat livadne trave!

Ob ovom govorit će više drugom sgodom i to u slanci, "o uzgoju livadnih trava".

Misliš li, mili moj, da je sieno tim hranivije i izdašnije kad sjeme ostane na biljki, tada se ti brati vele varać, jer je sjeme ne probavljivo neprobavljeno od stoke (marve) dolazi.

To je razlog, da nam oranice sa korovom (oračom) obiluju i to zato, što se sa gnojom na oranice izvaja.

Trava se dakle imade onda kosi, kad je veći dio livade počeo cvasti.

Tada su stopram hranivne sastojine u hranivnom stablu i lišću najčešće razprostranjene i sieno će biti najtečnije.

Kosi se ima jutrom, jer so trava onda najbolje daje kosi i to s toga, što jo još u rosi; pa zato i marljivi koseci polaze kosi umah čim zora prvične svitati.

Što se do 8 sati u jutro pokosi, može se — ako je liego vrieme — poslje drugog ili trećog prevaračanja spraviti pod krov t. j. pod sionik.

Ja još jednoč podvikujem: Prijatelju poljodjelje! nekom nikad s kositom oblikovati; jer kasnija košnja vali glasoviti gospodar Thurnher — propada u krmu bar trećina hraniva, što bi ga u njoj bilo, da je pokosnula za cvatuće.

Da si mi zdrav, mili brate poljodjelje!

Tvoj iskreni prijatelj

M. Vežić.

Vukšin-Šipak mjeseca svibnja 1877.

O uzgoju bučah (bujačah, bundevah, tikvah). (Cucurbita pepo).

Na gospodarska bilina (rastlina) zasluzujo, da skici napredan gospodar čim više sadi i njeguje, što ne samo daje čovjeku dobru hranu, našoj domaćoj stoki, kanoti: ovcam, govedam i tam, osobito krave od nje podaju dobro i mleko.

Scenijem da će svaki napredan poljodjelac (gospodar) ovu hvaljenu biljku čim više saditi (sijati) među kuruzom bez da će naškoditi istoj, da tvrde neki gospodari, da je veoma škodljivo buče među kuruzom — to no stoji. Jer u vrijeđe doba tvrde mnogi gospodarski pisci praktični i teoretični, da kuruzi neskodi tako rekuć

ram, da me je ganuo. Mislijah da se nahodim u svoj crkvi usred Hrvatske. Po propovijed zapitah da li razume svojega župnika, kad propovjeda. — Posveoma, odgovori mi jedan, on čisto po našu, a ne po Šarenjački kao pravač. — Istra ipak nije sva talijanska, mislijam uobičajeno se sa Popova Markom kući.

(Slijedi Če.)

nista — samo zemlja mora biti dobro, pognojena i obradjena.

S toga mislim, da će svakom naprednom gospodaru ovaj naputak dobro doći, tim većma, jer je upravo sada vrieme (mjesec svibnja) ova biljka sijat.

Buča imade više vrsti, te se razlikuju po veličini, obliku i boji i tako dalje.

Mi Hrvati najobičnija evo ove sjeme (sadimo), naime: *bielu veliku, zelenu rapavu ili črenčastu žutu*. Ova prva i posljednja služi ponajviše za hranu ljudem, dočim *zelena rapava i bradavičava* služi za hranu našoj domaćoj stoki (blagaj, marvi).

Buča uzpijeva na toploj zemlji i uz to da je dobro suha i pognojena, zatim joj prija podnebije topli, ali ne presuho.

U pjeskovitoj i dobro pognojenoj zemlji dati će liepe i velike buče.

U njezinoj krajevih običajavaju saditi po čitave oranice bučan, nu kod nas toga (žalibice) ne biva, već jedino ako se posade među kuruzom. Dobro bi bilo da se i kod nas to čini (radi) t. j. da se u većoj kolikoči sade; jer — kako gori rekoh — jeste izvrstna hrana svinjam, pošto se iste na brzo nazraniti mogu.

Rekoh, da se za buče ima zemlja dobro pognojiti i prorahiliti. Ja to opet opetujem, da se tako izvrši, budući ćemo onda stopram iz nje (t. j. zemlje) korist neku erpit. Dakle kad imamo takvu zemlju, onda se izkopa mala jamica i baci nešto gnoja, zatim se baci 3—4 bučnih koščića i jamica se sad zagrno.

Takodjer vam, mili moji, proporučam dok ista rasta, da joj se podmetne plosnat kameničić s razloga, da ju občuvamo od grijloče.

Buča dozrijeva, kad su juj porumenile i kad u njih odjokuju, kad se po njih pokuca. Ljuba (kemijska) jo pronalaša, da buče u sobi imaju dovoljno šećernih sastojinah, pa zato je svinjam i kravam izvrstna hrana i zato ju krave i svinje sa velikom pohlepnošću žđera.

Na jednom jutru (1600□) može narasti bučah 250—300 centih.

Košćice imaju se na čistom zraku sušiti, a ne na peći; jerbo na prvi način sušene mnogo su bolje za sjetvu dočim sušene na peći izgube većim djelom svoju klicavost. Na jedno jutro ide sjemena 1—2 kg.

Sad, dragi moj poljodjelje, ostaj mi s Bogom, znaj, da će me vele razveseliti, ako prihvatiš ovaj moj prijateljski savjet.

Još jednoč podvikujem: Poljodjelje, ovo što napisah bilo ti na korist!

M. Vežić,
upravitelj vlastelinstva Vukšin-Šipak.

O sjemenu bilja.

Piso M.-d.

U sjevernih stranah pokriva jurve snieg zemlju, a jošte se po solih razlijeva veseli glas mlatičića i joka cipevovah, dočim je kod nas gospodar već okusio plod truda svoga, a često ga stromačniji već dobar dio i izjeli. Na sjeveru se mlati i spravlja žito u žitnice, a u to doba viri šumsko bilje iznad snjege, niti se samo brine za svoje potomstvo, niti se mlatičići za njega staraju. Davno je već vjetar raznio njihovo sjeme, njima ostala jedina nadu u proljetnoj i lejenoj sjajnoj odjeli — na novi život.

U zimsko doba nam so čini či biljnički svjet mrtvimi, ni duša (jadro) života zatvorilo se u maljunača zrna, čekajući dok snieg i led otali, da se iznova po lugovih i livadah u najsvetijem odjelu pojavi. Već u jeseni odumire bilje, snieg pak biva mu pokrivalom i štitom od izvanjskih neblagih uplivih. Matrimo li polje, zastrio zrelim klasnjom, te si predstavimo bujne cvatuće zeleno polje žita, tad će nam ovo poslijedne većma oku prijati; nu svatko koji znaće, da stopram od cvista postao pled, zadovoljiti će se tim što bilina jedina tada postigava svoju cijel, kad dozriene njezinu sjeme, a tim nagradjuje stostruko smrt majke si biline.

Svjedoci li nam sladost voća, da je ista bilina žrtvovala jošte sladjeg i silnijeg soka na usavršavanje ploda, negoli na samo cvjetje, tada se lako dominimo, da dopadne najbolji dio sjemenu; da paoč da su oni dijelovi biline, koji se prije razvise negoli sjeme, nje odjelo negoli za razvijanje listja.

Svjedoci li nam sladost voća, da je ista bilina žrtvovala jošte sladjeg i silnijeg soka na usavršavanje ploda, negoli na samo cvjetje, tada se lako dominimo, da dopadne najbolji dio sjemenu; da paoč da su oni dijelovi biline, koji se prije razvise negoli sjeme,

tu zadaču imali, da izluče hranu i sokove sjemenu nepotrebne, ili škodljive.

Odatle sledi, da je sjeme najvažniji dio biline; evetiće i plodovi pako puka, često suvišna cifrarija.

Takodjer mora biti jasno zašto biline rastuće na neplodnom i pjeskovitom tlu, na svojem izvanjskom sjaju toliko štede (šparaju). Cvjetje njim je obično skromno, plodovi malušni. To sve biva radi sjemena, komu bilina sve žrtvuje.

Covjek priznaje doduće važnost sjemena, nu većinom radi toga, što mu pruža potrebitu hranu, neobazire se na samo bilinstvo. Bilina sabere sve moguće hranče sokove, te je reč bi žrtvuje međimštu-sjemu. Akoprem uživamo rado i često lištje bilinah, kano šalat ili mesnati izvanjski dio voća (kruške jabuke, sljive itd.) ipak su naše najbranivije dakle i najvažnije bilinske hrane od kruha i variva, kano graha, leće, fažola, boba itd. Krub se pripravlja od sjemena žita, a varivo pružaju nam biline možnjatog ploda.

(Slijedi Če)

BRATOVŠĆINA HRVATSKE LJUDI U ISTRI.

Imenik družvenika

Josip Dukić, plovac u miru u g. pr. for. 1. Ljud. Jelušić, krojač u g. pr. f. 1. Ant. Dukić, posjestrnik u g. pr. f. 1. Mate Mohorovičić, učitelj u g. pr. f. 1, sv. u Kastvu. Dragutin Dukić, liečnik u Voslisku u g. pr. f. 1. Pavao Baričević, pravnik u Gradcu u g. pr. f. 1. Jakov Lupis, brodovlastnik na Rioci u g. pr. f. 1. Vjek. Vlah, Dekan u Kazstvu u kap. f. 1 u g. pr. f. 1. Eug. Vlah, kanonik u Kastvu u kap. f. 1 u g. pr. f. 1. Sebald Cihlár, učitelj u Kraljevici u g. pr. f. 1. Matija Sila, plovac u Rodiku u g. pr. f. 2. Anastaz Jelušić, šumar u Podgradu u kap. f. 2 u g. pr. f. 1. Mate Orlić, kmet na Puntu u g. pr. nvđ. 30. Petar Bozanić, kanonik u Krku u g. pr. f. 1. Matija Oršić, duh. pomoćnik u Krku u g. pr. f. 1. Petko Žic, svećenik na Puntu u g. pr. f. 1. Fran Volarić, predstavnik u g. pr. f. 1. Petar Petris, kanonik u g. pr. f. 1. Milivočić Matej svećenik u g. pr. f. 1, sv. u Krku. Stjepan Jakčin, pravnik u g. pr. f. 1. Dr. Konst. Jireček, u g. pr. f. 1. Andre Mohorovičić, filozof u g. pr. f. 1. Vladimir Crnadak, pravnik u g. pr. f. 1. Otokar Molnar, medicinac u g. pr. f. 1. Vinko Schindl, tehnik u g. pr. f. 1. Andre Definis, medicinac u kap. f. 1 u g. pr. f. 1. Mato Mandić, filozof u g. pr. f. 1. "Narod Hrvatski" u g. pr. f. 3.36 nvđ. sv. u Pragu. Ivan Fiamin, župnik na Rieci u g. pr. f. 2. Josip Martinolić, profesor na Rieci u g. pr. f. 1. Soudat Autun, porezni nadzornik na Vosliskom u g. pr. f. 1. Feliks Jurković, pomor. kapetan u Opatiji u g. pr. f. 1.

Knjževne vesti.

U Zagrobu postoeća „Matica Hrvatska“ imenovala je g. Gjuru Vučkovića (u Trstu, via Lazzaretto vecchio Nr. 15 p. I.) svojim povjerenikom za Trsat i susjednu Istru. Odviše bi bilo, preporeučiti rečeno društvo, jer je svakom od naših čitatelja već dobro poznato. Prinosni članovi plaćaju 3 for. na godinu, a dobivaju od „Matice“ više prekrasnih knjigah. Mi to društvo stavljamo na srde osobito našim vrednim svećenikom i narodnim učiteljima, jer knjige, koje ovo daje na svjetlu, mogu i moraju najviše njih zanimati. Tom prepukom želimo našemu prijatelju Matišinu povjereniku g. Vučkoviću najbolju sreću u sve to veći razvoj i napredak naše narodne prosvjete.

List za pečku crkvenu glasbu „Cecilija“ kani izdavati zagrebački učitelj g. M. Cugnvert kao mješednik u četvornim s velikimi slovi i kajdam, a na emolu sastavci i raznicami uz 4 for. predplate na godinu. Kada se prijavi 400 predbrojnikah, početi će izlaziti i to od ovoga mjeseca po 2 broja na mjesec, da se poguni godišnji broj. Nam se čini orakov list potrebit, jedi bi slijela poboljšao crkvenu našu glasbu. I dahnovno bi se oblasti morale malko pobrinuti za tu slijav, inače bi bolje bilo na mnogih najvećim orguljama zatrbiti. Nešto hoće da pomogne i najnovija narodna vladina od 18. svibnja, al nebude li osbiljne brige samih crkvenih poglarara, nikad ga neimamo skladno i lepje pjevanja i orguljanja po svih naših crkvah, da se duh na pobočnost budi i u narodu krasočuti užgajti i srde piemenu.

Različite vesti.

Njeg. ces. i kralj. apostolsko Veličanstvo blago izvilo je previšnjim rješenjem od 6. svibnja o. g. kanonika stolnoga kaptola dјakovadkoga i hrvatskoga učenjaka Dra. Franja Račkoga premilostivo imenovati kanonikom međstrom prvostolnoga kaptola u Zagrebu, te mu preblagostivo podišli naslovnu opatiju "S. Andreas de Bistrica."

Promjene u tršćansko-koparskoj Biskupiji. C. g. Josip Bartelj do sad duh. pom. kod Sv. Jakova u Trstu je imenovan župnikom u Gospu, a na njegovo mjesto pride č. g. Eugenij Streljek, duh. pom. u Poviru. C. g. Ivan Benedik, je imenovan žup. upraviteljem u Brezovici. C. g. Josip Sancin do sad kapelan u Ricmanjih ide kano žup. upravitelj u Rizanu, a na njegovo mjesto pride č. g. Anton Kuhn do sad kapelan u Boljuncu. M. č. g. Jakov Bokatić, župnik humski, bi imenovan župnikom u Kostaboni. — Umrlo je u 77. god. m. č. g. Franjo Rossmann, župnik u Proseku. — Razpisana je župa Prosečka do 21. dođućega Julija.

Iz carevinskoga vjeća. U sjednici carevinskoga vjeća od dne 11. Maja t. g. izvještjavo je zastupnik pl. Doblhoff u molbah Štajerskoga društva za poljodjelstvo i kotarskoga zastupstva, "Ravanic u Českoj", da se nazmo predloži načrt zakona, po kojem bi se kod pobiranja poreza nešto popustilo radi škode uzrokovane ledom, zimovanjem i sušom. Porezni odbor zaključi a vjeće odobri, da se molbo uprave na vladu, da ona načrti zakon i što prije izvrši kući da ga protrese. Po tom progovori naš zastupnik Dr. Vitezović podupre gori spomenuti zaključak pa dostavi, da po Istri i Dalmaciji bura i jug, osobito vinograde skoro posvera opustoši, dà, pušto više nego isti grad (tuča), koji ima zakon u obziru. Nadalje veli, da je u prošloj godini u nekoj mjesti sav prihod bio uništen kao n. pr. u Rabu, Pagu i djelom u Krku i Unjaju. Po tom predlaže, da se odborovu predlogu još nekoje reči dodadi. Taj odborov predlog s Vitezovićevimi popravki, bio je od sve zastupničke kuće odobren i primljen.

G. Dr. Vladislav Riger, vodja česke narodne stranke, jest onomadne, opunovlastjen od čeških narodnih zastupnika, pisao u njihovo ime Rusu g. Aksakovu, predsjedniku slavenskog Odabora u Moskvi, pismo, u kojem želi sretan uspjeh ruskoj osloboditeljnoj vojsci u Istoru. To isto čine i mnoga občinska zastupstva u onoj kraljevini. Vlada je zaplijenila redano Rigerovo pismo i razputnila občinska zastupstva, koja vole više Kršćanom nego li Turkom. Srbski djaci na peštaškom svenčilištu su također poslali rečenomu Odboru izraz svojih kršćanskih i narodnih želja. Do sad se nećeće, da su bili poradi toga ukorenji od svojih magjarskih oblasti.

G. Tisza, predsjednik ugarskoga ministarstva, zabranio je rumunjskim gospodjama u Erdelju (Transilvaniji) sabiranje stare prtenice za kršćanske rapanike. Magjarskim gospodjama je slobodno, sabirati prtenicu za ranjenike turške.

Zaplijenjeni torpedi. Kako nam se kaže, zaplijenjeni su ovih dana torpedi Whiteheadovi, naručeni francuzkom vladom i poslani iz Rieke put Toulona, na željezničkoj postaji Cormonsu na granici talijanskog jer da je zabranjen izvoz oružja i streliča iz austro-ugarske monarhije.

Pišu biskupu „Volksfreund“ iz Rima dne 31. svibnja: Jutor bijahu Hrvati u audienciji kod pape. S njimi imali su bit primljeni i Magjari. No pošto je Hrvate predvodio gospodin Mihaloyić, nadbiskup zagrebački, imali su prvenstvo pred Magjari, koji bijahu u manjini i vodjeni po szatmarškom biskupu gospodinu Schiancu. Prijevoda mi očevidac, (nevjava zaboraviti, da je „Volksfreund“ list biskoga nadbiskupa, op. ur.) da su se Magjarski tiskali pred Hrvate, ne što Hrvati planuše te se smješta obratiše na monsignora Machia, koji se nepristrano zauze za Hrvate. To uvrijeđi Magjare i iziskav iz Vatikana krenuće drugi dan iz jutra na put, a da nisu ni vidili sv. otca pape. „Pester Lloyd“ veli, da ovo neznamenjuje ništa, pošto je Magjar i nadbiskup zagrebački i bio temešvarskim župnikom, prije nego posta nadbiskupom zagrebačkim.

U Varadžianu su se ljetos duhovskih blagdanih bila sastala sva pjevačka društva hrvata, te tako i opet zasvjedočila i ukrijeplila onu ljubav i ujedno podupiranje, koje treba da veže ujek i u svakoj prigodi sve kolike gradove jedne te iste domovine.

A. KARABAĆ Vlastnik.

Pregled tršćanskoga tržišta.

dne 15. Junija 1877.

	OD for. n.º	DO for. n.º
Vosak primorski i ugarski za 100 Kilogramah	—	—
Kafa Portoriko	129	132
S. Domingo	108	115
Rio polog vrsti	95	115
Cukar austrijski	55	54
tučeni	—	—
Cvjetje trave buhače (Grisantomo)	—	—
Narančo skrinjica	13	—
Karuba puljezke . . . za 100 Kil.	9	10 50
levantske	5	6
dalmatinske	—	—
Smokve Kalamata	9	11
puljezke	—	12
Ljumini skrinjica	14	8
Badomki ilići mandule puljezke . za 100 Kil. dalmatinsko	89	96
Liticijaci	—	—
Šljive	31	—
Pšenica ruská	18	20
ugarska	15	16
galadna	15 50	17
Kukuruz (turkiňa) ruskí	7 50	8
ugarski	7 75	8 25
Raz	8 50	9 25
Jecam	—	—
Zob ugarski	—	—
arbanaska	7 50	—
Pasulj (fazol), polag vrsti robo	10 50	11
Bob	—	—
Leda	12	14
Oriš talijanski	20	26 50
Vuna bosanska	15 75	18 50
morska	120	130
arbanaska	130	—
starška	128	—
Dasko koruško jolovice	52	94
Štajerske	44	75
Grede	12	14 00
bukovice	8	9
Ulje italij. nitje vrsti . . . za 100 Kil.	50	52
najbolje	50	52
prednje vrsti	68	70
dalmatinsko	62	64
italijsko	50	51
Kamenko ulje u barilu	30	—
u kastanah	18	—
kože strojene naške	22	—
suhe volovje naške	178	200
dalma. ist. i bos.	107	134
janjeće naške . . za 100 komadah	72	125
dalmatinske	95	105
kože . . . za 1 Kil.	60	80
vunens. slana	75	92
sube	50	65
zede za 110 komadah, u srebru	49	59
Bakalar	25	27
Sardele 1 baril . . . za 100 Kil.	36	43
Vitrol modri . . . za 100 Kil.	15	24
zeleni	36	37
Maslo	5	6
Loj dalmatinski i naški	84	92
Salo	51	52
Mast (salo raztopljen)	68	—
Slanina	58	59
Raklja stolitar (100 litara)	58	59
Galvidi italjski . . . za 100 Kil.	32	34
Ruj naški	8 75	9 25
italijski	9	9 30
Liske od javorki	15	16
Vinske strugotine (Gripula) sploh	31	46
Mod	32	36
Lumbor (jabučice, od javorki)	15	15 50
Fakal baril od 100 Kilg.	3 73	9
Cunjo (strace) . . . za 100 Kilg.	17 72	23 75
Katram dalmat.	—	—

OGLAŠI.

Poziv na predplatu.

Na obiju želju hrvatskih i slovenskih rodoljubnih početi će u Zagrebu od 1. srpnja o. v. po dva puta na mjesto na cijelom arku izlaziti ilustriran „Humoristički List“

pisani hrvatskim i slovenskim jezikom, poglavito različitim dialektilim jezikah, koji će list služiti občemu jugoslavenskom humoru. Cijena mu je:

Za Austro-Ugarsku Za inozemstvo
na cijelu godinu 3 fl. — n.º na cijelu godinu 4 for.
na pol godine 1, 50 na pol godine 2
na četvrt god. — 80 na četvrt godine 1

Da možemo ustanoviti broj primjeraka naklade, molimo sve prijatelje težkoga i za današnje odnose, takođe veličinu našeg poduzeća, da pošalju predplatu najkasnije do 25. o. m.:

Administraciji „HUMORISTIČKOGA LISTA“
u Zagrebu, Ilica br. 745.

Izdavatelj i odgovorni urednik L. TESTEN.

Na prodaju uz najpovoljnije uvjete

— veoma lipta —

OLTARSKA SLIKA

Neoskrivena Zajetja B. D. M.

dugačka 3 m., a široka 2 m. radjena u Italiji od vješta umjetnika uljenimi bojami na platnu. Obratiti se na Gospodju

KATARINA udovica GARUSA
u Trstu Via Nuova.

Grisna bol, kašalj, hreputavica, promuklost, nazeh, zadavica; rora, zapala ustuh itd.

može se u kratko vrijeme izleći, rabljenjem Nadarenih

Prendini-evih Sladkišah

(PASTIGLIE PRENDINI)

čije ih gotovi P. Prendini lukač i lekarnik u Trstu.

Veoma pomažu udjeljom, propovjednikom itd. Prodajni katalogi nodi, navadne jutaračne hreputavice i grličnih zapalih nestaju kao za čudo užimanjem ovih sladkiša.

Opaska. Vaša, se pozici od varalica, koji je paničujući. Zato valja uručiti Prendini-eve sladkiše (Pastiglie Prendini) te gledati, da bude na smotru kulijico (škatulicu) moj podpis. Svaki komad tih sladkiša, ima utisnuto na jednoj strani Pastiglie a na drugoj Prendini.

Cijena 30 novč. kutijici zajedno sa naputkom.

Prodaja se u Prendini-ovoj lekarni u Trstu (Farmacia Prendini in Trieste). — A izvan Trsta: dobivaju se: na Ricci kod Prodana lekarni i kod Jochola i Pavločića mirodiljara; — u Gorici kod Zanotti-a, Pontoni-a, Kerpara i Kirnora; — u Puli kod Wassermann Ljekar, i Schrinnera mirodiljara; — u Malom Ložnju kod Viviani-a; — u Pasinu kod Liona; — u Zadru kod Boridža i Beretini-a; — u Šibeniku kod Borosa i Mistura; — u Šplicu kod Volpi-a; — u Korčuli kod Zoretti-a; — u Makarskoj kod Pojani-a i u svih boljih lekarnah ili specijerijah.

NOVA SLIKA.

Izašla je u Beču velika i umjetnički izradjena slika

Srpske vojskovođe

u srpsko-turskom ratu.

Milan M. Obrenović IV.
Nikola I. Petrović - Niegus.

Generali: M. G. Černjajev, Ranko Alimpić, Franjo Božo Petrović, Ilija Plamenac i Mašo Vrbica. — Obršti (unkovnici): Horvatović, Orešković, Ilija Leštanin. — Oberslajtnanti (podpuščavci): Savo Gruić, Vlajković, Kosta Bucevčić, Gruja Mlaković. Major Paja Putnik i arhimandrit M. Dučić.

Slika ima 22 verno po fotografijama izradjena lika, sa grbom Srbije i Crne Gore.

Slika je litografsko A. ŠUBERT.

Slika je 58 centimetara visoka a 90 centim. široka.

Cijena je sliči f. 1 20 novč.

Naručbine se šalju na ovu adresu:

P. Janković,

Wien, VIII. Piaristengasse N. 39.

Novci se šalju u plaćenom pismu, ili po poštanskoj nepuštanici, kome je lakše, neka na Korespondens-karti javi, pa će mi se per Nachnahme poslati.

Preprodavci, koji za gotov novac naruče najmanje 10 komada, dobivaju komad po 1 for. i franco pošiljanja.

Cijena ove velike i umjetnički izradjene slike tako je maleda, da ju svako nabaviti može.

Bez ove slike nabiči trebala da bude ni jedna obite sa turskom carevinom.

Tisk. SINOV K. AMATI.